

[Wittrup.]

tilsligter at gøre Reglerne for Tilsynet mere praktiske.

Jeg har ikke yderligere Bemærkninger at gøre til Lovforslaget, men skal anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Fuglsang: I Henhold til de Oplysninger, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, er der 126 Markeder, som egentlig kun er Papirmarkeder — ja, de 25 af disse har maaske haft et enkelt Dyr en Gang imellem, men det er vist alligevel ikke Markeder, som bør opretholdes.

Der er sket det under de bundne Forhold, vi har, at en stor Del af Omsætningen af Kreaturer foregaar ved Auktioner eller paa anden Maade. Dette kan imidlertid ændre sig i den Tid, der kommer, og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det er muligt at faa optaget et Marked igen; som bliver nedlagt nu, hvis der i øvrigt foreligger et virkeligt Behov for det.

Dernæst vil jeg gerne bede den højtærede Landbrugsminister oplyse mig om en anden Ting. De Markedspladser, vi har rundt om i Landet, er i sin Tid oprettet paa forskellig Maade. F. Eks. har man ved en ny Bane bygget en Kro og lagt Servitutter paa en Plads, saa at den ikke kan benyttes til andet end Afholdelse af Markeder. Andre Steder holdes Markeder paa Pladser, der er købt af Kommunerne til dette Formaal.

Nu er det mig bekendt, at visse Byer og Kommuner er interesseret i at faa Raadighed over de Markedspladser, som ikke længere skal anvendes til det oprindelige Formaal, idet de paagældende Markeder er blandt dem, der nu vil udgaa. Hvordan har man tænkt sig at ordne Forholdene, naar Markederne nu stryges. Vil Pladserne blive frigivet og givet tilbage til dem, der i sin Tid har købt dem?

P. A. Poulsen: Naar man læser de interessante Bemærkninger, der ledsager nærværende Lovforslag — jeg tænker her særlig paa den historiske Redegørelse, der indledes med —, forstaaer man saa udmærket, at Tiden har ført med sig, at der maatte fremkomme Ønsker om en Revision af Ordningen af Landets Markeder. Man maa ogsaa indrømme, at den Markedskommission, der paa Landbrugsministerens Foranledning blev nedsat i Juni 1946, har haft en alsidig Sammensætning, saa at de forskellige Synspunk-

ter og Interesser har kunnet gøre sig gældende.

Man kan vist godt sige, at det har været noget af et Privilegium for de Byer, store eller smaa, der fik Tilladelse til at holde Markeder. Der kom paa en stor Del af Pladserne mange Folk til Byen, og der faldt somme Tider ogsaa gode Forretninger af til Byens handlende. Ikke mindst Restauratørerne havde saadanne Dage ret store Dage. Men selv om Bybefolkningen kan have en vis Interesse i, at der holdes Marked i Byen, er det jo dog for Landboernes Skyld, der holdes Marked, for at Omsætning af Husdyr kan finde Sted.

Der er noget spændende over en saadan Markedsdag. Da falder Haandslagene til Besegling af, at Handelen har Gyldighed, og Betalingen erlægges som Regel kontant. Det er ogsaa spændende for den enkelte Landbo, hvordan nu de Dyr, han fører til Markedet, kan klare sig over for Køberens ransagende og kritiske Blik, om han kan faa de Dyr, han har opfødt og plejet, solgt tilfredsstillende, og om han kan være heldig med Indkøb. Det er spændende for de Folk, der tager til Marked, hvordan de slipper af med de Dyr, de har levet sig sammen med og nu skal af med, og hvordan de Dyr er, som de faar. Jeg forstaaer egentlig saa godt, hvad jeg læste i en Beskrivelse fra Herningegnen, hvor der var Bispevisitats i en Skole. Biskoppen spurgte her en Dreng, om han kunde nævne Aarets store Festdage, og saa svarede Drengen prompte, at det var Jul, Paaske og Pinse og saa Herning store Marked. Den Dreng havde ogsaa forstaaet, at det var af Betydning at faa Omsætningen rigtigt gjort.

Nu ved jeg godt, at de gamle Markeder i nogen Grad havde Præg af en Folkeforlystelse, vist mere end godt var. Det er jo ikke Meningen med et Marked, at det netop skal være en Folkeforlystelse, og jeg vil ogsaa gerne udtale, at der endnu finder for megen Gøgl og tarvelig Underholdning Sted paa visse Markeder. Dette Forhold kan vi ikke ændre ved dette Lovforslag, men jeg ønsker dog fra dette Sted at sige, at Mynighederne godt kunde være mere agtpaa-givende paa disse Omraader. Der er Steder, hvor man er kommet dette Uvæsen til Livs, men der er andre Steder, hvor man lukker Øjnene for det, og det er ikke rigtigt. Man maa huske, at mange Landboer tager deres store Dreng med til Markedet, for at de kan hjælpe med at trække Dyrene og holde dem, men det er ofte forargelige Ting, saadanne Dreng bliver Vidne til paa